

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Marek Tyciński
Protokolant:	St. sekr. sądowy Marcin Szymczak

przy udziale oskarżyciela skarbowego J. K.

po rozpoznaniu w dniu 25 sierpnia 2022 r.

sprawy:

oskarżonego R. S. urodz. (...) w P.

syna L. i Z. z d. B.

oskarżonego o to, że:

jako prezes zarządu zajmując się sprawami Spółki (...) Sp. z o.o. podał nieprawdę w złożonej(...) w T. w dniu 26 października 2015r. deklaracji(...) za III kwartał 2015r. w ten sposób, że zawyżył podatek naliczony o kwotę 418.049,00 zł, przez co uszczuplił podatek podlegający wpłacie do(...) za III kwartał 2015r. w kwocie 418.049,00 zł

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

orzeka

I. Uznaje oskarżonego R. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. występku z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za to na mocy art. 56 § 1 kks w zw. z art. 23 § 1 i 3 kks wymierza mu karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wartość jednej stawki za równą 100 zł (sto złotych).

II. Zwalnia oskarżonego od uiszczenia opłaty, a kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 465/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. S.	jako prezes zarządu zajmując się sprawami Spółki (...) Sp. z o.o. podał nieprawdę w złożonej (...)w T. w dniu 26 października 2015r. deklaracji (...) za III kwartał 2015r. w ten sposób, że zawyżył podatek naliczony o kwotę 418.049,00 zł, przez co uszczuplił podatek podlegający wpłacie do (...) za III kwartał 2015r. w kwocie 418.049,00 zł tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
	decyzja	5-9	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	decyzja	Sąd w całej rozciągłości uznał za miarodajne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie treści wpływające ze zgromadzonych dokumentów. Całość dokumentacji, jaka została zebrana w sprawie, sporządzona przez uprawnione osoby, działające w ramach przysługujących im	

		kompetencji, dawała podstawę, do przyjęcia jej, za miarodajną, w procesie ustalania stanu faktycznego.	
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego	Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W szczególności w piśmie k. 336-338 wskazywał na wadliwość i brak rzetelności kontroli podatkowej oraz uniemożliwienie mu się wypowiedzenie w jej trakcie. Brak jest jakichkolwiek argumentów uzasadniających twierdzenie, iż oskarżony "nie miał szans obrony". Organ skarbowy wielokrotnie próbował nawiązać kontakt z przedstawicielem spółki, jednak bezskutecznie. Z tego powodu organ skarbowy mógł uznać tylko te wydatki, których wysokość można ustalić z innych źródeł, co do których miał pewność, że są bezpośrednio związane z prowadzoną przez oskarżonego pozarolniczą	

		działalnością gospodarczą, a ich poniesienie miało lub mogło mieć bezpośredni wpływ na wielkość osiągniętego przychodu. Wskazać trzeba również, że oskarżony miał obowiązek, aby weryfikować okoliczności związane z rozliczaniem należności publicznoprawnych.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	R. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W myśl art. 56 § 1 kks, odpowiedzialności karnoskarbowej podlega podatnik, który składając organowi podatkowemu, innemu uprawnionemu organowi lub płatnikowi deklarację lub oświadczenie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych, przez co naraża podatek na uszczuplenie. Przepis art. 56 kks przewiduje cztery typy			

czynu zabronionego określone w doktrynie i orzecznictwie jako oszustwo podatkowe lub też oszustwo w postępowaniu podatkowym. Konstrukcja określonych w tym przepisie typów czynu zabronionego związana jest ze szczególną instytucją prawa podatkowego określaną mianem tzw. samoobliczenia podatku przez podatnika, który z mocy właściwych przepisów prawa podatkowego zobowiązany jest do przeprowadzenia procedury ustalenia wysokości ciążącego na nim w danym okresie obliczeniowym zobowiązania podatkowego oraz przedstawienia organowi podatkowemu oświadczenia zawierającego dane dotyczące podstawy istnienia oraz wysokości ciążącego na podatniku zobowiązania podatkowego, a także uiszczenia tak ustalonego podatku w przewidzianym w prawie dodatkowym terminie. Regulacja zawarta w art. 56 kks służy w pierwszej kolejności zagwarantowaniu przestrzegania obowiązków wynikających z prawa podatkowego. Przepis ten określa podstawową konstrukcję z punktu widzenia ochrony mienia Skarbu

Państwa lub innych uprawnionych podmiotów w zakresie wynikającym z ekspektatywy uzyskania określonych przysporzeń majątkowych w związku z prawidłowym wykonaniem obowiązków podatkowych. Zakresem ochrony na gruncie art. 56 kks objęte są wprost instytucje określonego rodzaju podatków, a przez to mienie uprawnionych podmiotów w zakresie związanym z prawidłowym wypełnieniem przez zobowiązanego podatnika obowiązku fiskalnego wynikającego z określonych konstrukcji podatkowych. Stąd też przepis ten kryminalizuje zachowania polegające na narażeniu na uszczuplenie podatku. Z uwagi na fakt, że w znamionach deliktu skarbowego przewidzianego w art. 56 kks określono dwa alternatywnie ujęte zachowania, tj. podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy w deklaracji lub oświadczeniu, pominięto jednak w ustawowym zestawie znamion ogólne znamię oszustwa opisane jako „wprowadzenie w błąd”, konstrukcję z art. 56 kks zalicza się w piśmiennictwie do kategorii oszustwa podatkowego sensu largo. Z uwagi na brak znamienia „wprowadza w błąd”, dla realizacji znamion strony przedmiotowej wystarczające jest podanie

nieprawdy lub zatajenie prawdy w deklaracji lub oświadczeniu, nawet jeżeli zachowanie to nie wywołuje błędu po stronie organu podatkowego, innego uprawnionego organu lub płatnika (por. P. Kardas, G. Łabuda, Kryminalizacja oszustwa podatkowego w prawie karnym skarbowym, Prok. i Pr. 2003, nr 3, s. 62). Przepis art. 56 kks ma charakter blankietowy, jego treść zawiera bowiem odesłanie do regulacji z zakresu prawa podatkowego, które konkretyzują treść znamion typu czynu zabronionego. Z uwagi na powiązanie przedmiotu ochrony z regulacjami z obszaru danin publicznych ustalenie pełnej i precyzyjnej treści znamion czynów zabronionych przewidzianych w art. 56 kks wymaga uwzględnienia treści przepisów podatkowych, które szczegółowo konkretyzują znamiona czynu zabronionego.

Omawiane przestępstwo może zostać popełnione jedynie umyślnie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2006 roku, III KK 267/05). Dla przypisania strony podmiotowej oszustwa podatkowego konieczne jest bowiem stwierdzenie, że sprawca obejmował

świadomością i wolą (w postaci chęci lub co najmniej godzenia się) wszystkie elementy strony przedmiotowej tego typu czynu zabronionego (P. Kardas, Komentarz do art. 56 Kodeksu karnego skarbowego [w:] P. Kardas, G. Łabuda, T. Razowski, Kodeks karny skarbowy. Komentarz, WKP 2012).

Przenosząc powyższe rozważania na realia niniejszej sprawy, stwierdzić należy, iż oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona zarzucanego jemu przestępstwa skarbowego.

Nie ulega wątpliwości, że oskarżony podał nieprawdę w złożonej (...) w T. w dniu 26 października 2015r. deklaracji (...)za III kwartał 2015r. w ten sposób, że zawyżył podatek naliczony o kwotę 418.049,00 zł, przez co uszczuplił podatek podlegający wpłacie do (...)za III kwartał 2015r. w kwocie 418.049,00 zł

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. P.	I	I	Zdaniem Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara w sumie 5.000 złotych grzywny jest odpowiednia do stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynów sprawcy a przede

wszystkim spełni swą rolę w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Sąd uznał, że charakter czynu, a także wysokość wyrządzonej szkody uzasadniały wymierzenie kary grzywny w orzeczonej wysokości. W przekonaniu Sądu wymierzona kara jest w tym wypadku dostatecznie dolegliwa i wystarczająca dla osiągnięcia celów kary, zarówno w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak i wpłynie zapobiegawczo i wychowawczo wobec oskarżonego na przyszłość. Należycie oddaje ona wagę ustalonych przez Sąd okoliczności obciążających i łagodzących. W ocenie Sądu wymierzona kara spełni swą funkcję w zakresie prewencji indywidualnej, chociaż Sąd wziął również pod uwagę ich aspekt represyjny. Oskarżony swoim zachowaniem doprowadził do uszczerbku finansowego Skarbu Państwa w kwocie przeszło 418000 złotych.

W przekonaniu Sądu wymierzona kara stanowić będzie dla oskarżonego dostateczną dolegliwość, odpowiadającą stopniowi zawinienia i wpłynie na jego przyszłe postępowanie, uświadamiając nieuchronność represji w reakcji na naruszanie

			porządku prawnego. Zdaniem Sądu również w poczuciu społecznym wymierzona kara będzie odebrana jako słuszna i sprawiedliwa.
1. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II.	Sąd, na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49 poz. 223 ze zm.), uwzględniając		

	sytuację materialną i finansową oskarżonego, zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty sądowej i wydatków poniesionych w toku niniejszego postępowania.	
1.Podpis		